

Usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 26.02.2009, sp. zn. 26 Co 593/2008, ECLI:CZ:KSHK:2009:26.CO.593.2008.1

Číslo: 71/2010

Právní věta: Banka není povinna vyhovět požadavku soudního exekutora, pověřeného provedením exekuce, aby mu předložila kopii smlouvy o vkladovém účtu povinného. Proto jí nemůže být za nesplnění tohoto požadavku uložena pořádková pokuta.

Soud: Krajský soud v Hradci Králové

Datum rozhodnutí: 26.02.2009

Spisová značka: 26 Co 593/2008

Číslo rozhodnutí: 71

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Exekuce

Předpisy: § 33
§ 34 předpisu č. 120/2001Sb.

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Usnesením ze dne 1. 11. 2008 s o u d n í e x e k u t o r u l o ž i l p o ř á d k o v o u p o k u t u M. bance, a. s., ve výši 25 000 Kč. Své rozhodnutí odůvodnil tím, že banka nesplnila povinnost, kterou jí podle § 52 zákona č. 120/2000 Sb., exekučního řádu ve spojení s § 128 o. s. ř. uložil zaslat kopii smlouvy ke vkladovému účtu.

Proti tomuto usnesení podala banka včas odvolání. Nesouhlasila s odůvodněním soudního exekutora, že je povinna poskytnout součinnost podle § 128 o. s. ř. a nikoliv podle § 33 ex. řádu. Namítla, že § 33 ex. řádu o součinnosti je ustanovením, které má být aplikováno přednostně před občanským soudním řádem. Toto ustanovení bankám povinnost předkládat kopie smluv neukládá, nelze proto ani ukládat pořádkové pokuty k jejímu vynucení. Poukázala dále na to, že uložení pořádkové pokuty dle ustanovení § 53 o. s. ř. představuje ryze pořádkové opatření, a je proto otázkou, zda v posuzovaném případě nebyla pořádková pokuta uložena nad rámec exekučního řádu, když se i podle odůvodnění rozhodnutí nejednalo o pokutu dle ustanovení § 34 ex. řádu. Navrhla, aby odvolací soud napadené usnesení zrušil.

Soudní exekutor v písemném vyjádření k odvolání zdůraznil, že nelze-li postupovat podle § 33 ex. řádu, měl exekutor právo postupovat podle ustanovení § 52 ex. řádu a udělit pořádkovou pokutu. Namítl, že podle § 303 o. s. ř. lze provést výkon rozhodnutí i z vkladového účtu a bez předložení smlouvy bankou nemůže posoudit, zda nebylo porušeno ustanovení § 44 odst. 7 ex. řádu. Navrhl, aby

odvolací soud odvolání zamítl.

K r a j s k ý s o u d v Hradci Králové usnesení soudního exekutora zrušil.

Z odůvodnění:

Odvolání je přípustné (§ 201 o. s. ř.), obsahuje všechny podstatné náležitosti (§ 205 o. s. ř.), je podáno osobou oprávněnou a včas (§ 201 a § 204 o. s. ř.). Odvolací soud proto z jeho podnětu přezkoumal rozhodnutí soudního exekutora, a to bez nařízení jednání (§ 254 odst. 6 o. s. ř.). Odvolání shledal opodstatněným.

Z obsahu spisu se podává, že usnesením Okresního soudu v Trutnově ze dne 28. 4. 2003 byla nařízena exekuce na majetek povinného. Jejím provedením byl pověřen soudní exekutor JUDr. O. S., Exekutorský úřad H. K., který postihl exekučním příkazem účet povinného. Teprve po obdržení exekučního příkazu banka exekutorovi sdělila, že tento účet není účtem běžným, jak uvedla dříve na základě součinnosti, ale jedná se o účet vkladový. V reakci na to soudní exekutor usnesením ze dne 14. 11. 2008 uložil bance s odkazem na ustanovení § 47 ex. řádu (zákaz povinnému nakládat s majetkem postiženým exekučním příkazem) povinnost zaslat kopii smlouvy ke vkladovému účtu s poučením, že v případě neuposlechnutí může být bance uložena pořádková pokuta podle ustanovení § 53 o. s. ř. Banka mu její zaslání dopisem z 29. 10. 2008 odmítla s tím, že takováto povinnost jde nad rámec povinné součinnosti podle § 33 ex. řádu. Současně sdělila, že povinný uzavřel dne 18. 3. 2008 u M. banky, a. s., smlouvu o bankovních produktech a službách, na jejímž základě byl klientovi otevřen účet pravidelného spoření s pevným termínem výplaty, který je stanoven na období od 18. 3. 2009 do 24. 3. 2009. V reakci na toto sdělení soudní exekutor vydal napadené usnesení o uložení pořádkové pokuty.

Podle § 33 odst. 4 ex. řádu jsou banky povinny sdělit exekutorovi údaje o číslech účtů povinného, jakož i o jejich stavech a změnách a údaje o majetku, věcech, listinách či zaknihovaných cenných papírech povinného jimi spravovaných či u nich pro povinného či povinným uschovaných. Podle § 34 odst. 3 ex. řádu může za nesplnění povinností uvedených v § 33 ex. řádu soud na návrh exekutora uložit třetím osobám pořádkovou pokutu.

Z výše uvedeného se podává, že ustanovení § 33 ex. řádu svěřuje exekutorovi významná oprávnění, jimž korespondují součinnostní povinnosti zde vyjmenovaných třetích subjektů, jejichž porušení jsou důvodem uložení pořádkové pokuty a zakládají jejich odpovědnost za tím vzniklou škodu (§ 34 ex. řádu). Z jazykového vyjádření tohoto ustanovení je však zřejmé, že do rámce v něm vyjmenovaných součinnostních povinností exekutorem uložená povinnost předložit kopii smlouvy ke vkladovému účtu nespadá. Tuto povinnost nebylo možno bance uložit ani podle § 128 o. s. ř., jak mylně dovozuje soudní exekutor. Podle § 52 odst. 1 ex. řádu se pro exekuční řízení použijí přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu, nestanoví-li exekuční řád jinak. Z porovnání znění obou ustanovení je zřejmé, že součinnostní povinnosti uložené třetím osobám v ustanovení § 33 ex. řádu jsou vymezeny právě s ohledem na účel exekučního řízení podstatně šíře a podrobněji oproti znění § 128 o. s. ř., když navíc ani ze znění tohoto ustanovení nelze dovodit, že by v něm obecně stanovená součinnostní povinnost třetích osob znamenala i předkládání listin, jichž se sdělené údaje týkají. Ustanovení § 33 ex. řádu je proto třeba s ohledem na subsidiární použití občanského soudního řádu v exekučním řízení považovat za úpravu speciální vůči úpravě součinnostní povinnosti provedené v § 128 o. s. ř., mající vůči ní aplikační přednost (k tomu srovnej bod I Stanoviska Nejvyššího soudu sp. zn. [Cpjn 200/2005](#) publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod R 31/2006). Tento závěr ve svých důsledcích znamená, že soudní exekutor nebyl oprávněn v exekučním řízení postupovat ve vztahu k odvolateli podle § 128 o. s. ř., ale pouze podle § 33 odst. 4 ex. řádu.

Podle ustanovení § 52 odst. 2 ex. řádu je exekutor, nestanoví-li exekuční řád jinak, oprávněn vykonat

všechny úkony, které občanský soudní řád a další právní předpisy jinak svěřují při provedení výkonu rozhodnutí soudu, soudci, vykonavatelé nebo jinému zaměstnanci soudu; podle ustanovení § 28, věty druhé, ex. řádu se pak úkony exekutora považují za úkony soudu. „Jinak“ je stanoveno právě v ustanovení § 34 odst. 3 ex. řádu, které upravuje s odkazem na ustanovení § 53 o. s. ř. ukládání pořádkových pokut za nesplnění součinnostních povinností třetích osob. Z tohoto ustanovení je zřejmé, že oprávněným subjektem k uložení pořádkové pokuty podle ustanovení § 34 odst. 3 exek. řádu není exekutor, ale soud, přestože skutečnosti rozhodné pro uložení pokuty nemohou nastat dříve, než byl exekutor pověřen provedením exekuce a spadají proto do stadia provedení exekuce, v rámci něhož je jinak k vyvození sankčních důsledků povolán exekutor. Ačkoliv tedy obecně platí, že v případech, kdy v řízení o výkon rozhodnutí by byl oprávněn ve stádiu provedení výkonu (§ 265 o. s. ř.) uložit pořádkovou pokutu soud, učiní tak v exekučním řízení exekutor, uložení pořádkové pokuty podle § 34 odst. 3 ex. řádu je výjimkou z této zásady (k tomu srovnej bod II shora citovaného stanoviska Nejvyššího soudu). V přezkoumávané věci proto exekutor k uložení pořádkové pokuty vůbec nebyl oprávněn.

S ohledem na výše uvedené odvolací soud napadené usnesení podle ustanovení § 219a odst. 1 písm. a) o. s. ř. ve spojení s ustanovením § 221 odst. 1 písm. c) o. s. ř. zrušil a řízení o uložení pořádkové pokuty zastavil z důvodu nedostatku podmínek řízení, neboť soudní exekutor neměl k jeho vedení dostatek pravomoci.

Dospěje-li soudní exekutor pověřený provedením této exekuce k závěru, že odvolatel sdělením ze dne 29. 10. 2008 svoji součinnostní povinnost podle § 33 odst. 4 ex. řádu nesplnil, může navrhnout prvoinstančnímu soudu uložení pořádkové pokuty. Opodstatněnost takového návrhu exekutora by posoudil prvoinstanční soud.